

[Økonomi- og budgetministeren.]

august, og det vil altså sige, at arbejdet med finanslovsforslaget også for folketingets vedkommende ville nødvendiggøre en sommersamling. Som udviklingen har været, kan vi regne med, at det ikke vil være nødvendigt; fastsættelsen af udskrivningsprocenten vil kunne ske i sidste halvdel af oktober måned, og det vil sige, at vi fremtidig vil være i stand til at undgå en september-samling; i hvert fald vil den ikke nødvendigvis være motiveret med hensynet til udskrivningsprocenten. Og jeg tror da nok, at de fleste medlemmer af tinget vil foretrække, at vi kan undgå at få en speciel sommersamling, selv om den har været særdeles fornujelig naturligvis i denne omgang, det skal jeg erkende.

Så vil jeg vende mig til spørgsmålet om besparelserne, som alle ordførerne har været inde på. Det er da helt givet, at der er indtruffet stigninger på de ikke-rammebelagte udgiftsområder, det gælder ikke mindst på socialministeriets budget som følge af, at socialministeriet har fået, skal vi kalde det flere kunder, og også som følge af, at der er sket visse forhøjelser. Men sådanne stigninger kan man jo ikke forhindre, medmindre man vil ændre lovgivningen og forringe de sociale ydelser, og det har jeg ikke indtrykket af at der er noget parti her der vil gå ind for. Det vil sige, at vi står over for og har stået over for visse automatiske stigninger, det gælder også på undervisningsområdet, det gælder på justitsministeriets område osv., og dem kan vi ikke komme uden om, de udgifter må afholdes. Det, man så kan drøfte, er, om man så alligevel kan tale om besparelser, hvis vi på andre områder af statsbudgettet skærer ned, sådan at vi har været i stand til at dække disse udgiftsstigninger. Jeg tror nok, de fleste mennesker vil opfatte det som besparelser, når vi på en række områder reducerer udgifterne for at kunne dække nødvendige udgiftsstigninger på andre områder. Det er rigtigt, at vi opnår ikke dermed at få en nettobesparelse, når vi ser på hele budgettallet for 1972-73, sådan som vi er i stand til at opstille skønnet nu, men det gør jo ikke bestræbelserne for at reducere de udgifter, man kan få reduceret, mindre nødvendige.

Hr. Poul Schlüter, som jeg altså stadig

lytter til med interesse, fortalte, at der intet konkret var sket med hensyn til besparelser. Se, nu afleverede vi forleden dag en hel lille bog til 17 mands udvalget om de konkrete besparelser for indeværende finansår. Så vidt jeg ved, har 17 mands udvalget holdt ét møde, det tog vist 10 minutter. Det synes, som om interessen for at gå i enkeltheder, når de først foreligger, har været meget behersket. Men jeg vil da også gerne sige, at i de drøftelser, jeg har deltaget i i 17 mands udvalget, har det, man har sagt til mig, været: hvad er målsætningen med hensyn til besparelserne? Hvor meget ønsker regeringen at spare i 1973-74 og de følgende budgetår? Man var ikke interesseret i at få enkelthederne, blev der sagt.

Vi opstillede spareplaner i to omgange, den første runde, som, om jeg så må sige, er hjemme i den forstand, at der her ligger konkrete besparelser, som er forhandlet med de enkelte ministre, og den anden spare-runde, som byggede på en reduktion af anlægsudgifterne i forhold til budgetoverslaget med 5 pct. og en reduktion af driftsudgifterne på de rammebelagte områder med 3 pct.

Når man foretager sådan en lineær foranstaltning, må man være klar over, at det ikke vil være muligt at gennemføre den med nøjagtig de 5 og de 3 pct. på alle de forskellige områder af statens administration. Derfor har økonomi- og budgetministeriet forhandlet med de enkelte ministerier, og under disse forhandlinger er den samlede besparelse på 1.300 mill. kr., som vi havde regnet med ud fra det lineære princip, plus den første runde, blevet reduceret til ca. 1 milliard kr. Men jeg vil gerne sige, at der er stadig ministerier, hvor vi ikke er færdige med forhandlingerne, og jeg håber da, at vi kan komme op over milliarden også i forhold til reglen om de 5 og 3 pct.

Men dertil kommer, og det vil jeg da gerne berolige, jeg tror, det var hr. Enggaard, eller var det hr. Poul Schlüter, men så kan vi sige hele oppositionen inklusive hr. Ømann, med ved at sige, at vi vil fortsætte bestræbelserne. Vi er nu i gang med budgetforhandlingerne, finanslovsforlagsforhandlingerne med de enkelte ministerier, og når det endelig forslag til finanslov kommer til at foreligge, vil resultatet af disse yderligere anstrengelser også være indarbejdet i dette